

Rok en liden Priis Tobak.

Under den bekiendte Melodie:

Ein Pfeifgen Tobak ist eben so gut, 2c.

In Summa Summarum, kom kiøb
Snus-Tobak,
Til Alting den tiener, det er ingen Snak,
Den Griller fordriver, den Svage gjør
sund,
Forsøg det min Herre, og kiøber et
Bund.

In Summa Summarum, kom kiøb
Snus-Tobak,
Jeg dermed forhaaber at tiene mig Tak.

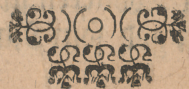
En Pibe Rok-Tobak til allersidst.

En Pibe Tobak er lige saa skøn,
Som at man charmerer Smaa-Piger
i Len;

Jeg kand mig fornøye med en Pibe To-
bak,

Et lidet Kruus Oll og en sømmelig
Snak;

Saa ønskes: Far Vel! en roelig god Nat!
Og siden (kand see) jeg omsavner min
Skat.

Nogle

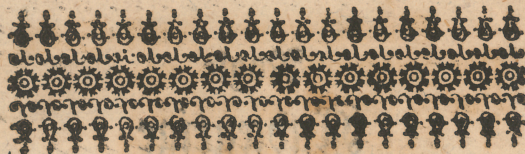
Andægtige

**Søye = Mars
Sange.**

TRUNDHEIM,

Trykt udi det kongl. priv. Bogtrykkerie
af Jens Christensen Winding, 1739.

Evangeliu
Paa Søndag efter Juul.

No. 1.

Melodie: Guds Godhed vilde vi prise, &c.

S! Anfang uden Ende,
Du store A og O!
Vi kysse dine Hænder
Vi er af Hiertet fre;
Thi du os nu et Aar
Med Glæde lader ende:
Da vi maa vel bekiende
Hvor vel du hiulpet har.

Saa got vi i vor Kirke
Nu dette Aar har haft,
Vi fandt Guds Ord at virke,
Vort Lys, vort Liv, vor Kraft.

Guds

Guds Søn vor Hoved-Steen
Har Fienderne giort bange,
Har og oprenst saa mange;
Ham være Tak alleen!

^{3.}
Blessnesser i Landet
Af Herrens seede Fod
Har spored; og af Vandet
Vi fandt Guds Rigdom god;
Om undertiden Sværd
Vor Sial har giennemtrænged,
Har du derhos dog mænged
Din Trost, og Hielp i sær.

^{4.}
Alt Got i vore Huuse
Vi stedse fundet har;
Vi fandt vor Frugt at ruuse
Hvor voris Arbeid var.
Vore Børn vorte frem,
Blev sterk i Aandens Naade
Til Jesu Alders Maade,
Som har forfremmed dem.

^{5.}
Skiont vi fortiente Brede,
Fandt vi dog Naade riig:
Vi kunde Gud tilbeede
Og hielpes idelig;

X 2

Hand

Hand sig forløse lod
For Jesu skyld alleene
I hvilken vi ham tiene,
Dg finder Frelse god.

6.
Ach! skulle vi nu ikke
Berømme Herrens Navn,
Som alting ville skikke
Til vores Trost og Gavn;
Ach! skal ey denne Stund
Enhver med Anna tale
Gulds Ere at afmale
Med Priss og lystig Mund.

7.
Nu Herre dig ssee Ere
For dette gamle Nar!
Vor gamle Guld du være
Naar Nyt-Nar nu indgaar.
Vi uden Angst og Nød
Det gamle Nar kand ende!
Guld os sin Naade sende,
Som Nyt-Nars Gave sed.

8.
Lad gamle Folk dig dørke,
Som Anna, Simeon,
Lad unge Folk saa Størke,
Som Jesus Jomfrue Son.

Vi samler fleere Nar,
Ach! lad os samle Dyder,
Som Siæl og Legem pryder,
Dg Himle-Ere faar.

9.
Vi Nar for Nar fuldender
Hvad os dit Ord har sagt;
Bort Liv til Døden vender,
Vi blir i Graven lagt,
Tag Jesu da vor Siæl
Til Nazareth her oven
Dig ævig der at love,
Det venter Israel.

Epistelen

Paa samme Søndag.

No. 2.

Mel: Af dybeste Nød lader os til Gud ic.

1.
S! Trældom uden Ende stor,
Naar Jesus ikke kiendes;
Naar Folkis Hierter ikke troet,
Dg ey til ham omvendis:
Forgiævis man da trøster sig
Dg træller kun forsængelig,
Indtil os Jesus sendis.

X 3

2. Hvad

2.
Hvad Trældoms Bæsen var der en
I gamle Testamente?
Guld være Lov! som bedre Ben
Til Salighed os sendte.
At vi er frie fra saadan Tvang,
At vi har Naadens Troste-Sang,
Som Troens Lys optente.

3.
Væ den, som ikke takker Guld
For Friheds store Naade!
Væ den, som Evangelii Bud
Ej lader eene raade!
Væ den, som Træl end være vil,
Dg lader sig forbinde til
Den Lovens Trældoms Naade.

4.
Nu Barndoms Alder er forbie
I Jesu Christi Kirke!
Nu bør hver Christen være frie,
Dg Guld i Troen dyrke.
Nu ikke meer Formyndere,
Ej Lovens Tugtemestere
Skal Tvang og Skade virke.

5.
Nu Tidens Fylde kommen er:
Guds Søn er aabenbared:

At

At af hans Fylde een og hver
Saaer Naade nok forklared.
Hand frelste os fra Lovens Magt,
Hand retted op een Naade-Pagt:
Bed ham er vi bevared.

6.
Nu Naadens Guld paa Borne-viis
Vi skal i Frihed tiene,
Nu Barne-Frihed, Tre, Pruis
Os Christus vil forleene,
Vi bedre Børn bør være nu,
At tørke Guld af bedre Hue
I Aand og Troen reene.

7.
Guld har sin Søn den Hellig Aand
Os sendt ubi vort Hierte,
At vi vort Abba Fader kand
Udraabe uden Smerte.
At vi i fuld Fortrolighed,
I Kiærlighed og Lydighed
Kand faa hvad vi begiærte.

8.
Kom sønlig Aand og mig bevar
Hos Naadens Ord at blive,
Jeg er din Søn; din Gunst jeg har,
Lad ingen mig henrive

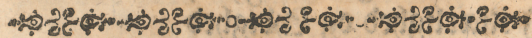
X 4

Fra

Fra Faders Arv, fra Jesu Troe,
Fra Jesu Fred og Hierte-Roe!
Din Kraft mig stedse give!

Mig Himmeriges Guds tilhør,
Gulds Frihed, Fred og Ynde;
Men jeg min Frihed ikke bør
Misbruge til at synde:
En sønlig Frygt og Kiærlighed
Andægtig Bøn, Retfærdighed
Skal i mit Liv begynde.

Lof! Tak ssee Guld! vi Syndige
Gulds Børns Navn nu bare!
Vi ere blevne myndige
Bed Jesu Christi Lære!
Det Naades Ord vi bruge frie,
Saa lære vi; saa leve vi
Gulds Navn til ævig Ære.

Evangelium

Paa Nye-Aars Dag.

No. 3.

Mel: Guds Godhed ville vi prise ic.

Jesu Navn fremtræder
Nu atter et nyt Aar;
Vi os i Jesu glæder
I ham vor Belfærd staar.
Hans Navn i Dag er sat
Med Blod paa vore Brøste:
At vi os skulde troste,
Og elske ham vor Skat.

Os intet skal forstrekke,
Vi staar i Jesu Navn,
Hans Blode-Draabers Bekke
Udslyder os til Gavn.
Hver stenke kand sin Dør,
Da Morder-Engel ikke
Os døde skal, ey stikke,
Hand os en røre tør.

Vor kiære Prudgom blodig
Freinstiller sig i Dag,
Og under Lov frimodig
Opfylde vil vor Sag.
Hand tager sig et Saar
Af hvilket vores Hierte
Mod al sin Angst og Smerte
Den beste Balsom faar.

8.
Det gandske Aar
Min Arv beholden er,
Min Barne-Net og Arf tilfammen staar
I de Guds Forjettelser.
Kom Jesu! kom da til mig; jeg ved dig
Eenhver Forjettelse
Med sin Belsignelse,
Som een Arf mig vente kand:
Rose mig af Naadens Stand;
Ende vist i Himlens Land.

Belkommen da
Min Jesus i min Troe
Paa Nyt-Aars Dag; vig ikke her i fra,
I mit Hierte stedse boe.
Jeg leve skal i min Bligt; i din Frygt:
Jeg nyde skal i dig
Guds Gaver rigelig.
Aere vare GUD i Aar!
Uden ham vi ey formaar,
Vi ved ham god Ende faar.

